

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Krönike-Riim til Levende Skolebrug med Oplysninger

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Krönike-Riim til Levende Skolebrug med Oplysninger", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1842_477B-intro-shoot-idm285.pdf (tilgået 05. juni 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Historisk-poetiske verdenshistorier

Førsteudgaven af krønikerimene var især blevet benyttet af huslærere, som søgte at følge Grundtvigs treleddede undervisningsplan. Andenudgaven stod derimod sin prøve ved de såkaldte bondehøjskoler, der blev oprettet rundt om i Danmark fra 1844. Her var historielærerne mere selvstændige. De begyndte at bearbejde Grundtvigs verdenshistoriske håndbøger og udvikle egne mundtlige undervisningsmetoder. På Grundtvigs Højskole lige uden for København benyttede eleverne ganske vist også skolens klassesæt af andenudgaven, men historielæreren Jeppe Tang genoptrykte desuden krønikerimene i stor stil i sine talrige bearbejdnings af eksisterende bibel-, kirke- og danmarkshistorier. Han var som forfatter ret selvstændig og lod sigende nok professor N.M. Petersen forfatte et forord, der forklarede, hvorfor man ligesom Tang først burde genfortælle en given historisk begivenhed "i sine mest træffende Grundstrøg, og dernæst [syng] en Sang eller Udvalg af en Sang, der siger det samme, men saaledes, at det gaar til Hjerte. Det er en ny Maade, og den har i nogle Børne- og Ungdomskredse staaet sin Prøve" (Tang 1861, s. [iii]; Skovmand 1944, s. 90). Tangs bøger udkom i flere oplag, og kombinationen af prosa og krønikerim blev bl.a. overtaget af de mere navnkundige forstandere Ludvig Schrøder og Holger Begtrup (Schrøder 1876-1877; Vind 1999, s. 496 f.).

Dermed fik krønikerimene i folkehøjskolens mest historisk bevidste fase, fra 1864 til 1890, en ret traditionel rolle som afveksling i undervisningen (se indledningen til førsteudgaven, afsnittet "Poesi og historie"). Grundtvig kombinerede da også selv prosa og digte i den danmarkshistorie, som han i 1842 udgav parallelt med krønikerimenes andenudgave. Denne *Mundsmag af Danmarks Krønike til Levende Skolebrug* udkom indtil 1877 i fem oplag, så blandingen af prosa og lyrik lønnede sig.